

Bistånd och villkor för fattigdomsbekämpning

De internationella biståndsorganisationernas byråkrati kan vara en huvudvärk. Regeringen begränsar utrymmet för sociala organisationers deltagande i fattigdomsbekämpningen.

Det skriver Enrique Picado, medlem i den nationella styrelsen för boenderörelsen Movimiento Comunal Nicaraguense (MCN) som är VFSN:s största samarbetsorganisation.

Nicaragua är ett land som har hamnat i fattigdom och det är nödvändigt att alla krafter i landet liksom de internationella samfundets bistånd fokuseras på att bekämpa denna. Med det internationella samfundet menar jag både de rika ländernas regeringar och enskilda organisationer som fackföreningar, solidaritetsgrupper och övrig folkrörelse. Faktum är att utan alla nicaraguaners ansträngningar och det internationella biståndet kommer fattigdomen att fördjupas och bli ett allt svårare problem.

Villkor för biståndet?

- Inget land bör, enligt min uppfattning, gå med på villkor som är ovärdiga och inkräktar på självständigheten. Detsamma gäller organisationer, karaktär, inriktning och principer måste vara oantastliga. Vi har dåliga erfarenheter från tidigare regeringar som accepterade allt från de internationella organen oavsett om det inkräktade på människors rättigheter eller gjorde intrång på statens strategiska resurser. Om vi inte haft kämpande organisationer under de senaste arton åren skulle vattnet, utbildningen, hälsovården, delar av elförsörjningen, flygplatsen vara helt och hållet privatiserade.

- **Villkor är till syvende** och sist en förhandlingsfråga. Då måste du veta vilken roll du har, en grundläggande position som du kan framhäva och övertygande argumentera för i dialogen. Det är inte troligt att du får bistånd utan

något som helst villkor. Till exempel måste du acceptera villkor för transparens, rapportering och ekonomisk revision. Att utvärderas av organisationer som ger finansiering är en ständig huvudvärk. Men både vi och de är medvetna om att vi ofta saknar egna utvärderingsmallar och när vi inte har något alternativt system att försvara måste vi acceptera deras format. Dessutom, personligen har jag lärt mig mycket av de främmande metoderna, om socialt ledarskap, påverkan, arbetsmetoder... Det är inte alltid negativt.

- **Hemligheten**, för mig ligger i vår egen förhandlingskapacitet och argumentationsförmåga inför biståndsorganisationen. Det är frågan om att vinna eller försvinna, en djungelns lag, om du ursäktar uttrycket. Men om du utstrålar styrka, kapacitet, uppriktighet och transparens så lyssnar man på dig och respekterar dina åsikter.

- **När jag säger alla** nicaraguaner så är det för att vi just nu lever i ett tillstånd av apati, frustration och brist på samförstånd. Modellen för medborgarmakt, *CPC¹*, kanske har extraordinära fördelar. Syften och mål som formulerats och publicerats är ypperliga, tilltalande och inger förhoppningar. Men i praktiken är det något annat. Det finns en hög grad av sektarism och aggressiv intolerans. Man stänger ute sociala sektorer på ett sätt som inkräktar på de konstitutionella och mänskliga rättigheterna. Det finns ett nästan absolut förakt för den kollektiva skapelse som 80-talets

sandinistiska revolution representerade: *Brett och obegränsat deltagande av alla sociala sektorer*, kvinnor, män, ungdom, grannskap, bönder, arbetare, handelsmän... Alla deltog via sina naturliga band och inom konceptet: *Folkmakt*, eller som det senare kallades: *Deltagande demokrati*.

- **Nu har vi utifrån** regeringen och FSLN fått det politiska begreppet: *Medborgarmakt*, det är riktigt. Men det finns bara ett organ för deltagande och kanalisering: Medborgarmaktsrådets styrelser i kommuner och län. Erfarenheten är att de enbart räknar med dem som identifierar sig med FSLN och regeringen, vilket i detta sammanhang är samma sak. Men verksamheten, menar jag, är något som borde omfatta alla så att landet i allas intresse styrs in i en harmonisk allians för att bekämpa fattigdomen. Det är otvivelaktigt så att vi gör något nu, men splittrat, var och en på sin kant. Det är inte många statliga institutioner som söker upp dig när något ska göras. Utbildningsministeriet har ett bra samarbete med MCN.

- Slutligen vill jag framhålla att vi sätter våra förhoppningar till det internationella biståndet, till den aktiva solidariteten med folket och dess organisationer. Men vår främsta förhoppning om en bättre framtid vilar i den övertygelse vi har om våra egna sociala organisationers kapacitet och styrka.

Enrique Picado
översättning Lasse Wallin
larsolv.wallin@tele2.se

¹*CPC: Consejos del Poder Ciudadano,
medborgarråd som bildas på uppmaning
av regeringen och FSLN.*